

PETA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Duh svoj udahnut ću u vas da oživite.

Čitanje Knjige proroka Ezekijela

Ez 37, 12-14

Ovo govori Gospodin Bog:

»Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! I znat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, narode moj! I duh svoj udahnut ću u vas da oživite i dovest ću vas u vašu zemlju i znat ćete da ja, Gospodin, govorim i činim« – govori Gospodin Bog.

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 130, 1-2. 3-4. 5-6ab. 6c-8 (Ø: 7)

Ø. U Gospodina je milosrđe i obilno je u njega otkupljenje.

- ¹ Iz dubine vapijem tebi, Gospodine:
Gospodine, usliši glas moj!
 - ² Neka pazi uho tvoje
na glas moga vapaja! Ø.
 - ³ Ako se, Gospodine, grijehâ budeš spominjao,
Gospodine, tko će opstati?
 - ⁴ Al' u tebe je praštanje
da bismo ti služili. Ø.
 - ⁵ U Gospodina ja se uzdam,
duša se moja u njegovu uzda riječ.
 - ⁶ Duša moja čeka Gospodina
više no zoru straža noćna. Ø.
- Više no zoru straža noćna
nek Izrael čeka Gospodina.
- ⁷ Jer je u Gospodina milosrđe
i obilno je u njega otkupljenje;
 - ⁸ on će otkupiti Izraela
od svih grijeha njegovih. Ø.

DRUGO ČITANJE

Duh onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Rim 8, 8-11

Braćo:

Oni koji su u tijelu ne mogu se Bogu svidjeti. A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti. Ako li Duh onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, onaj koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama.

Riječ Gospodnja.

REDAK PRIJE EVANĐELJA

Iv 11, 25a. 26

Ja sam uskrsnuće i život, govori Gospodin;
tko vjeruje u me, neće umrijeti nikada.

EVANĐELJE

Ja sam uskrsnuće i život.

✠ Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Iv 11, 1-45 *

U ono vrijeme:

Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte. Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. Sestre stoga poručise Isusu: »Gospodine, evo onaj koga ljubiš bolestan je.«

Čuvši to, Isus reče: »Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.« A Isus ljubljашe Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: »Pođimo opet u Judeju!« Kažu mu učenici: »Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?« Odgovori Isus: »Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu.«

To reče, a onda im dometnu: »Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga.« Rekoše mu nato učenici: »Gospodine, ako spava, ozdravit će.« No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o snu. Tada im Isus reče posve otvoreno: »Lazar je umro. Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas – da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!« Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: »Hajdemo i mi da umremo s njime!«

Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu ususret, dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Kaza joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!« A Marta mu odgovori: »Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.« Reče joj Isus: »Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?«

Odgovori mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, onaj koji dolazi na svijet!«

Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: »Učitelj je ovdje i zove te.« A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela. Kad Židovi koji su s Marijom bili u kući i tješili je vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati.

A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.« Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus.

Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?«

Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Tã četvrti je dan.«

Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.«

Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac izide, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!«

Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj.

Riječ Gospodnja.

ili kraće

✠ Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu Iv 11, 3-7. 17. 20-27. 33b-45

U ono vrijeme:

Lazarove sestre poručiše Isusu: »Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.«

Čuvši to, Isus reče: »Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.« A Isus ljubljāše Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: »Pođimo opet u Judeju!«

Kad je dakle Isus stigao onamo, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. A kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu ususret, dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Kaza joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!« A Marta mu odgovori: »Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.« Reče joj Isus: »Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?«

Odgovori mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, onaj koji dolazi na svijet!«

Nato Isus, sav potresen, upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus.

Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?«

Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Tà četvrti je dan.« Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.«

Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!«

Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjeroše u nj.

Riječ Gospodnja.
